

Het evangelie van vandaag voert ons naar het begin van het Pausdom en de Petrusdienst in de Kerk. Jezus bevindt zich in het heidense Ceasarea Philippi, een stad die bekend was voor haar tempels. Daar, tussen de heidense tempels stelt Jezus zijn leerlingen de vraag omtrent zijn identiteit. Wie is Hij feitelijk? Het is de impulsieve Simon die het antwoord formuleert: *“Gij zijt de Christus, de Zoon van de levende God”*. Het antwoord komt spontaan maar niet van hem zelf, het werd hem ingegeven: *“Niet vlees en bloed hebben u dit geopenbaard, maar mijn vader die in de hemel is.”* En Jezus voegt nog toe: *“Gij zijt Petrus; en op deze steenrots zal Ik mijn Kerk bouwen en de poorten der hel zullen haar niet overweldigen. Ik zal u de sleutels geven van het Rijk der hemelen en wat gij zult binden op aarde, zal ook in de hemel gebonden zijn en wat gij zult ontbinden op aarde, zal ook in de hemel ontbonden zijn.”*

SIMON BAR JONA - PETRUS

1. Onder de apostelen gaf Jezus aan één van hen het primaat, de eerste plaats, aan Simon, de zoon van Johannes. Hij was de oudste van de twaalf, de broer van Andreas, een visser, geboren in Kapernaüm. Hij was een extraverte man, spontaan, voortvarend, onstuimig ook. Jezus vroeg hem om hem te vergezellen op zeer belangrijke momenten in zijn openbare leven: de verrijzenis van Jairus 'dochter (Mk 5: 21-43), de Gedaanteverandering op het berg Tabor (Mk 9: 1-13), het bidden van Jezus in de hof van Olijven (Mk 14: 32-42). Drie keer in de evangeliën spreekt Jezus hem rechtstreeks aan als de leider van de groep: in het evangelie van vandaag (Mt 16: 13-20), wanneer hij hem vertelt dat hij heeft gebeden zodat zijn geloof niet zou bezwijken (Lc 22: 31-32), toen Hij hem de zorg voor het hoeden van de schapen toevertrouwde (Jh 21: 15-17). Na de opstanding vraagt de engel Maria Magdalena om de apostelen *“en Petrus”* te berichten over zijn verrijzenis (Mk 16: 7).

De Evangeliën zetten Simon Petrus altijd op de eerste plaats bij de twaalf apostelen maar ze zwijgen niet over zijn zwakheden: hij zegt dat hij zijn leven voor Jezus zou geven (Joh 13: 36-38), maar hij slaapt als hem gevraagd wordt te wachten (Mk 14: 32-42); hij wil de Heer met geweld verdedigen maar vlucht meteen (Joh 18: 10-11); hij is bang voor de dood en verwerpt de Meester (Mk 14: 66-71); maar huilt bitter om zijn zwakheid en gebrek aan loyaliteit (Mk 14:72). Hij is inderdaad zeer zwak. Maar hij houdt zielsveel van Jezus en Jezus houdt ook veel van hem (Jn 21).

Met Pinksteren zal hij het zijn die het woord neemt, al vervuld van de Heilige Geest, en hij zal de kerk leiden, vertellen de Handelingen van de Apostelen ons. Al in de vroege jaren van de kerk heeft hij een moment van zwakte tegenover de christenen die uit het jodendom komen (Gl 2: 11-14), maar hij zal het laatste woord hebben bij vragen over geloof en het nieuwe christelijke leven.

Aangekomen in Rome, zal Petrus de eerste bisschop zijn van de beginnende Kerk in die grote hoofdstad van het Romeinse Rijk. Daar zal hij de Evangelist Marcus als assistent hebben, en tijdens de regering van Nero zal hij het martelaarschap ondergaan in het Vaticaanse circus, waar de Basiliek Sint Petrus vandaag staat. In de kelder van de basiliek, onder de baldakijn, liggen zijn beenderen (aan de muur van de kleine Clementine-kapel).

PETRUS

2. Simon en Petrus. Simon zal niet de steen zijn waarop de Kerk is gebouwd; dat wil zeggen, zijn bediening is niet gebaseerd op zijn kwaliteiten, zijn sterke punten of intelligentie. Op Simon PETRUS zal worden gebouwd, dat wil zeggen op de werking van de Vader op hem (*“die jou dat heeft geopenbaard”*) die hem bovennatuurlijke wijsheid en kracht zou geven om het mysterie van Christus, *“de Zoon van de levende God”*, en zijn mystieke lichaam die Kerk is te verkondigen en te verdedigen. Simon Petrus zal met zijn geloofsbelijdenis en zijn verdediging van Christus de steenrots zijn, het fundament waarop de Kerk van Christus is gebouwd. Het was niet zijn missie om een Kerk te maken zoals hij wilde, maar om uit te leggen wat de Heilige Geest hem aangaf om haar te leiden en de waarheid van Christus te verdedigen.

3. Enkele overwegingen kunnen ons helpen in ons katholieke leven:

a. Om steeds voor de Pausen te bidden. Wij mogen in hen niet Simon maar Petrus zien, niet hun kwaliteiten, deugden of persoonlijke grenzen, maar degenen die de verantwoordelijkheid dragen om hun broeders in het geloof te bevestigen en aan de wereld te verkondigen dat "Jezus het antwoord" is.

b. Om een visie op het geloof van de Kerk te hebben, die uit mensen bestaat, maar geen menselijke maar een goddelijke instelling is die op Christus is gebaseerd. De Kerk is het sacrament van de vereniging met God: in haar geeft Christus zichzelf aan iedere gedoopte door de sacramenten (die een innige vereniging met Hem bieden), door de leer van de Kerk, door de werking van de Heilige Geest. Met een natuurlijke kijk op de Kerk lijkt zij op elke andere door mensen gemaakte instelling. Een bovennatuurlijke visie, die de ware visie is, maakt echter dat ze wordt gezien als het mysterie dat ze is en stelt de christen in staat om Christus in haar lief te hebben, voorbij de mensen: goddelijke aanwezigheid in menselijke vorm en gedaante.

c. Laten we de wijsheid bewonderen van God die wil dat de katholieke door het geloof wordt geleid en door het verstaan: Het is zijn wil dat de katholieke weet te onderscheiden in de Kerk wat menselijk is en wat goddelijk is, dat de gelovige de goedheid of gebreken van de mensen kan overstijgen om te groeien in het christelijk leven. Er zijn zoveel bekeringen op dit gebied: hoe groot is de bekering om van de Kerk te houden of om haar te verlaten, of er zelfs tegen te vechten, vanwege menselijke of misschien echte problemen. De Kerk is goddelijk en menselijk en de Heilige Geest ondersteunt ons om het menselijke en het goddelijke in de Kerk te onderscheiden en om te groeien in liefde en dankbaarheid jegens Haar.

d. Laten wij de handeling van God bewonderen: Hij neemt aan en hij verheft. Hij kiest Simon zoals hij is, met zijn sterke en zwakke punten, neemt hem aan in zijn liefde en verheft hem, maakt hem tot Simon Petrus, tot zijn instrument. Dat is de manier van God om met ons te handelen: Hij houdt van ons zoals we zijn en verbetert ons met zijn genade. Degenen die hun hart openen voor het handelen ervan, worden dus instrumenten van waarheid en goed, in de Kerk, in het gezin, in de samenleving, op school, in de politiek. Elke persoon is een wonder van God en iedereen is anders, en God doet aan iemand grote verborgene dingen wanneer die persoon zijn hart opent, zoals de heilige Petrus deed. Het gebouw van de Kerk rust op het fundament van Gods liefde voor elke gelovige persoonlijk en op de persoonlijke bezieling van de heilige Geest die bij het doopsel in het hart van de gelovige wordt uitgestort.

Moge de Maagd Maria ons de genade schenken om te zien in de Kerk, geleid door Petrus dienst, Gods liefde voor ons mensen, en ons inspireren om altijd voor de Kerk te smeken en voor de heiligheid van ons allemaal, kinderen van de Kerk. Amen.